

Cai bălani

Lilika

Trec cai bălani fără hotar și-odihnă,
Intr-un cutremur surd din depărtare,
Și pe sub dealuri nechezând pe vale,
O herghelie de neastâmpăr plină.

Nebuni de vis hoinar peste câmpie,
Ei saltă liberi , zarea-i necuprinsă,
Când foamea îi încinge mai aprinsă
Ei pasc pe pajiști - nimeni să-i reție.

Iepe sirepe alăpteză-n voie,
Iar armăsarii le păzesc trufași,
Și nechezând arată că sunt ași
În lupte și păzesc de bunăvoie.

Și clocotul îi duce către seară
Pe drumuri și cărări cu luturi moi,
Se-opresc ades cu botul în trifoi
Și cu nesaț adulmecă pe nară.

Iar coame albe scutură în vânt;
Săgeți de raze le lucesc pe crupe,
Perechi, perechi, se strâng în grupe -
Minune-a existenței pe Pământ!